

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 19C/448/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1711206971
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kuzmová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2022:1711206971.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Luciou Kuzmovou v spore žalobcov: 1/ Ing. I. S., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. 8, 903 01 Senec, 2/ Ing. Silvia S.ová, nar. XX.X.XXXX, bytom Y. 8, 903 01 Senec, obaja zast. Mgr. Monikou S.ovou, advokátkou, IČO: 35 101 130, so sídlom Vajnorská 8/A, 831 04 Bratislava, proti žalovanému: ARRIVA NITRA a.s., IČO: 36 545 082, so sídlom Štúrova 72, 949 44 Nitra, zast. JUDr. Marekom Ďuranom, advokátom, IČO: 30 788 285, so sídlom Štefánikova 34, 949 01 Nitra, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

rozhodol:

I. Žaloba žalobcu v 1.rade sa zamieťa.

II. Konanie o žalobe žalobkyne v 2.rade sa zastavuje.

III. Žalovaný má voči žalobcovi v 1.rade a žalobkyne v 2.rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Pezinok a postúpenou Okresnému súdu Nitra sa žalobcovia domáhali, aby súd žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť im náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 100 000 eur. Súčasne sa domáhali priznania náhrady trov konania.

2. Žalobcovia v žalobe uviedli, že si u žalovaného objednali prepravu osôb autobusom typu CROSSWAY 12,5 na svadbu i zo svadby v dňoch 30.5.2009 a 31.5.2009. Za túto službu žalobca v 1. rade uhradil žalovanému zálohu vo výške 90 eur, o čom mu žalovaný vydal príjmový pokladničný doklad číslo 284972. Dňa 29.5.2009 sa žalobca v 1. rade prostredníctvom svojej matky telefonicky spojil s prevádzkou žalovaného v Zlatých Moravciach, aby sa ubezpečil, či vodič, ktorý má vykonať prepravu vie, kde sa v Červenom Hrádku nachádza obecný úrad. Pracovníčka žalovaného potvrdila objednávku a uistila matku žalobcu v 1. rade, že je všetko v poriadku, autobus bude pristavený tak, ako bolo dojednané a teda nie je potrebné, aby mal žalobca telefonický kontakt na vodiča. Žalovaný si však svoju povinnosť nesplnil, dňa 30.5.2009 autobus pred Obecný úrad Červený Hrádok nepristavil, žalobca v 1. rade sa s ním nevedel spojiť, preto musel hľadať náhradné spôsoby ako prepravu svadobčanov zabezpečiť, na miesto sobáša v kostole sa dostavil neskôr. Duchovný rímskokatolíckej cirkvi ani nevyšiel von z kostola a neodviedol snúbencov k oltáru. Dostalo sa im poníženia. Ďalšie „fiasko“ zažili žalobcovia počas zábavného programu, kedy z dôvodu svadobného posunu vyvolaného neskorým príchodom svadobčanov tvorca zábavného programu ohlásil prvý tanec novomanželov s rodičmi práve vo chvíli, kedy matka žalobcu v 1. rade telefonovala so zamestnancom žalovaného, a preto na parket neprišla. Počas celej svadobnej hostiny svadobčania konzultovali, dojednávali a hľadali spôsob, ako sa dostať zo svadby domov, keďže pochopili, že spoliehať sa na služby žalovaného nie je rozumné. Rok pripravovaná a zaplatená svadba prebehla nedôstojne preto, že žalovaný nebol schopný zabezpečiť

triviálnu záležitosť a takto im zničil svadbu. Táto udalosť sa stala na nasledujúce obdobie predmetom debát, špekulácií, klebiet, ohováraní a hľadani dôvodov, pre ktoré žalobcu v 1. rade podľa niektorých „boží“ trest postihol. Žalobca v 1. rade u žalovaného písomne uplatnil náhradu vzniknutej ujmy, čo do škody v zmysle nákladov spojených so svadbou a v zmysle náhrady za stratu času v súvislosti s prípravou svadby, ako aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch za porušenie práva žalobcov na pokojný svadobný obrad, za sťaženie a skomplikovanie uzavretia manželstva žalobcov slávnostným vyhlásením snúbencov, za znemožnenie uchovania si príjemných spomienok na uzavretie manželstva, za nenaplnenie a prekazenie realizovania predstáv žalobcov o udalostiach súvisiacich s uzavretím manželstva, ako aj za zníženie dôstojnosti a vážnosti žalobcov v spoločnosti spolu v sume 170 200 eur. Žalovaný bol ochotný žalobcom uhradiť len sumu vo výške 3 300 eur, čo žalobcovia neakceptovali a podanou žalobou sa domáhali zaplataenia nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 100 000 eur.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Poukázal na skutočnosť, že v zmysle platnej právnej úpravy, ako aj v zmysle konštantnej judikatúry, fyzická osoba má právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za kumulatívneho splnenia dvoch podmienok, a to: 1. morálne zadosťučinenie nie je v konkrétnom prípade postačujúce, 2. neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere. Tvrdenie žalobcov, že meškaním autobusu došlo k „prekazeniu ich svadby“ je jednoznačne nepravdivé a v rozpore s realitou. Je možné konštatovať, že žalovaný jednak zabezpečil žalobcom riadne morálne zadosťučinenie, pričom bol zároveň pripravený nahradiť spôsobenú ujmu aj peňažnou sumou a zároveň porušenie povinnosti žalovaného nedosahuje takú intenzitu neoprávneného zásahu do súkromia, že je nevyhnutné nahradiť žalobcom nemajetkovú ujmu peňažným zadosťučinením. Z uvedeného dôvodu je zrejmé, že ani jeden z nevyhnutných predpokladov na priznanie peňažného zadosťučinenia nebol naplnený a nárok žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy v požadovanej sume považuje žalovaný za právne neodôvodnený. Žalovaný zároveň poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaní mohli sled nepriaznivých udalostí ovplyvniť vlastným konaním. Žalovaný nespochybňuje pochybenie svojich zamestnancov, z uvedeného dôvodu žalobcom zaslal ospravedlnenie a žalobcom ponúkol odškodnenie, avšak v žiadnom prípade sa nemôže stotožniť s deklarovanou mierou zásahu do osobnostných práv a s požadovanou sumou nemajetkovej ujmy.

4. Súd prvej inštancie spor rozhodol rozsudkom č. k. 19C/448/2015-436 zo dňa 1.8.2018 tak, že žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobcom náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3 300 eur (I. výrok) a vo zvyšnej časti náhrady nemajetkovej ujmy súd žalobu zamietol (II. výrok). O trovách konania súd rozhodol tak, že nárok na náhradu trov konania nepriznal ani jednej sporovej strane (III. výrok).

5. Voči predmetnému rozsudku vo vyhovujúcej časti a v časti náhrady trov konania podal odvolanie žalovaný dožadujúc jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konania, event. navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že sa zodpovednosti od počiatku nevyhýbal, uznal bez výhrad svoje pochybenie, bezodkladne sa snažil o nápravu vzniknutej situácie, opakovane sa žalobcom ospravedlnil, zabezpečil prepravu hostí po skončení svadby, žalobcom vrátil zálohu a nežiadal uhradenie ceny za prepravu hostí zo svadobnej hostiny, zúčastnil sa aj osobného rokovania dňa 18.12.2009. Svadba i svadobná hostina vrátane programu sa uskutočnili, prebehlo aj odčepčenie a žalovaný po svadbe pristavil autobus. Svedok N., ktorý bol hosťom na svadbe uviedol, že sa dobre zabával a hostí zo svadby odvážal ešte o 7:30 hod. nasledujúceho dňa. Žalovaný za nepristavenie autobusu ponúkol žalobcom satisfakciu v sume 3 300 eur, pretože nemal záujem absolvovať súdne konanie. Žalovaný v odvolaní poukázal na skutočnosť, že nárok žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy je kvalifikovaný nesprávne a v rozpore s ust. § 11 Občianskeho zákonníka. Právo na ochranu osobnosti nie je možné uplatňovať v spoločenstve, žalobný petit musí obsahovať samostatné návrhy výrokov o nárokoch, ktoré si konkrétne fyzické osoby voči žalovanému uplatňujú. Petitu tak ako bol formulovaný preto nie je možné vyhovieť. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobcovia a napokon aj súd nerozlišovali medzi jednotlivými skutkovými podstatami ochrany osobnosti.

6. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, teda, že došlo k zásahu do osobnostných práv žalobcov. Tvrdili, že svedok N. nebol na svadbe hosťom, preto sa nemohol na svadbe zabávať. Poslední hostia zo svadby odišlo o 5:40 hod., p. N. následne zo svadby odvážal iba dary a kytice do 7:30 hod. Žalovaný si odvážanie hostí zo svadby zamieňa s odvážaním huteľných vecí. Nie je pravda, že žalovaný sa

bezodkladne snažil o nápravu vzniknutej situácie. Pokiaľ by jeden zo svadobčanov nekontaktoval svojho známeho, ktorý poznal zamestnanca žalovaného, žalovaný by sa ani nedozvedel, že je porušiteľom a je povinný na plnenie. Argumenty žalovaného si odporujú, pokiaľ je pravdivé tvrdenie žalovaného o tom, že zabezpečil prepravu hostí po skončení svadby o 5:00 hod, je otázne, koho p. N. prepravoval do 7:30 hod. Žalovaný sa nezúčastnil stretnutia dňa 18.12.2009, tohto stretnutia sa zúčastnili iba traja jeho zamestnanci, ktorí však nemali oprávnenie konať v jeho mene. Títo ponúkli žalobcovi v 1. rade satisfakciu 100 000, avšak neuviedli menu. Keďže na území Slovenskej republiky v tom čase už bola viac ako 12 mesiacov platná mena euro, žalobca v 1. rade ponuku 100 000 eur prijal. Až následne sa pán Ing. Kusý mimoriadne prudko zdvihol zo stoličky a zakričal nie eur ale slovenských korún. Žalobca v 1. rade je stále presvedčený, že zamestnanci žalovaného úmyselne neuviedli menu, lebo čakali, že žalobca v 1. rade svoju požiadavku na zaplatenie sumy 165 000 eur zníži. Žalobcovia ďalej uviedli, že náhrada nemajetkovej ujmy je súčasťou ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Zásah žalovaného do práva na ochranu osobnosti žalobcov bol širokospektrálny, bolo zasiahnuté do práva na súkromie, česť, dôstojnosť, vážnosť, dôsledkom čoho je ujma, ktorá opodstatňuje tak nemateriálnu ako aj materiálnu satisfakciu. Žalobcovia tvrdia, že ujma, ktorá im vznikla, je ujmu veľkého rozsahu.

7. O odvolaní žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 1.8.2018 rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 8Co/141/2019-559 zo dňa 15.12.2021 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej vyhovujúcej časti a časti výroku o trovách konania zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd dospel k záveru o predčasnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, súd prvej inštancie mal jednotlivu pri každom práve posudzovať splnenie predpokladov vzniku zodpovednosti žalovaného za nemajetkovú ujmu. V zmysle ust. § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch je podmienené výslovne znížením dôstojnosti alebo vážnosti fyzickej osoby v spoločnosti v značnej miere. Odvolací súd osobitne uviedol, že už žaloba na ochranu osobnosti musí obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností tak, aby bolo zrejmé, akým skutkom došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu a ktoré z čiastkových zložiek osobnosti žalobcu boli takto dotknuté a u každého nároku je potrebné samostatne posúdiť skutkové tvrdenia, ktorými žalobcovia odôvodňujú uplatnený nárok. Súdu prvej inštancie bolo ďalej odvolacím súdom vytknuté, že žalobcom priznal nárok v pozícii solidárnych veriteľov, napriek tomu, že žalovaný túto solidaritu výslovne namietal. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že žalobou uplatnený nárok je v rozpore s dobrými mravmi, keďže žalobcovia nevyužili jeho ponuku na mimosúdne vyriešenie sporu zaplatením sumy 100 000 Sk. Uplatnenie nároku na súde je legitímnym právom každého, kto má spôsobilosť na právne úkony.

8. Po vrátení spisu odvolacím súdom súd prvej inštancie umožnil stranám sporu sa vo veci písomne vyjadriť. Písomne sa po zrušení prvého rozsudku k veci vyjadril len žalovaný, ktorý sa dožadoval zamietnutia žaloby a priznania náhrady trov konania. Poukázal na svoje námietky uvedené v odvolaní tvrdiac, že žalobcovia si uplatňujú nárok v rozpore so zákonom, ich nároky neboli jasne zafinované. Nebolo preukázané zníženie vážnosti alebo narušenie dôstojnosti žalobcov, nie je pravda, že ľudia na svadbe sa nezabávali až do skorých ranných hodín. Žalovaný opakovane poukázal na skutočnosť, že sa svojej zodpovednosti nevyhýbal, opakovane sa žalobcom ospravedlnil, vtedajší generálny riaditeľ žalovaného sa zúčastnil osobného rokovania i súdneho pojednávania, kde sa žalobcom aj do zápisnice ospravedlnil, žalobcovia však požadovali neprimeranú satisfakciu. Podľa žalovaného bolo v konaní dokázané, že nebolo pochybností o tom, kto spôsobil nepristavenie autobusu a o žalobcoch sa tak nešírili nepravdivé informácie o tom, že by oni neboli schopní zabezpečiť dopravu. Informácia o pozdržaní programu svadby sa v blízkom okruhu známych a priateľov šírila viac-menej ako zábavná historka, pričom nebola predmetom medializácie.

9. Súd spor opätovne prejednal na pojednávaní za účasti žalobcu v 1. rade, jeho právnej zástupkyne a právneho zástupcu žalovaného.

10. Právna zástupkyňa žalobcov na pojednávaní poukázala na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, z ktorého je podľa nej zrejmé, že senátu nebol zrejmý obsah spisu, pretože bolo konštatované, že žalovaný sa správal korektné, údajne sa niekoľkokrát ospravedlnil. Zo spisu sú zrejmé všetky pochybenia, nielen na svadbe ale aj následne. Žalovaný na stretnutie neprišiel v zložení takom, aby ho oprávňovala osoba, aká je zapísaná v obchodnom registri. Žalovaný meškal na stretnutie. Ďalšou skutočnosťou bolo, že z odôvodnenia vyplývalo, že na ťarchu žalobcov bolo dané, že pracovník žalovaného si počas svadobnej hostiny vyžiadal k telefónu matku žalobcu a táto skutočnosť bola

odňatá z ľarchy žalovaného. Z rozhodnutia odvolacieho súdu vyplývalo, že išlo o zásah do dôstojnosti žalovaných. Tento spor sa však netýka dôstojnosti žalovaných ale žalobcov. Ako vyplýva zo žaloby, išlo o najmä o zásah do práva na súkromie, aby mohli snúbenci akt slávnostne uzavrieť tak, ako si to vymienili a to bol jednoznačne zásah do súkromia. Krajský súd sa nevysporiadal s tým, ako žalobcovia reagovali na odvolanie žalovaného v súvislosti so spornou záležitosťou ohľadom solidarity žalobcov. Vôbec nereagoval na námietky, ktoré právna zástupkyňa žalobcov v odvolaní prezentovala. Krajský súd k solidarite uviedol len jednu vetu, podľa ktorej je solidarita vylúčená. Svedok N. nebol hosťom na oslave, nemohol vedieť, ako hostina prebiehala. Námietka, ktorú žalovaný použil v odvolaní týkajúca sa solidarity žalobcov vôbec nebola vo vyjadrení k žalobe ani vo vyjadrení k replike. Táto námietka vôbec nebola súčasťou toho, čomu sa hovorí procesný útok a procesná obrana a z toho dôvodu ju súd prvej inštancie nemohol pri predchádzajúcom právnom posúdení veci zohľadniť. Právna zástupkyňa žalobcov následne na pojednávaní žalobu podanú žalobkyňou v 2. rade vzala v celom rozsahu späť a ďalej sa v mene žalobcu v 1. rade domáhala zaplatenia sumy vo výške 50 000 eur. Po vysvetlení súdu, že predmetom tohto konania je už len nárok žalobcov na zaplatenie sumy vo výške 3 300 eur uviedla, že rozšírenie žaloby nežiada a žiadala, aby súd žalovaného zaviazal zaplatením sumy vo výške 3 300 eur žalobcovi v 1. rade a súčasne žiadala priznať mu nárok na náhradu trov konania. Navrhla tiež, aby súd ako svedkyňu vypočul žalobkyňu v 2. rade z dôvodu, že práve ona by mohla najlepšie objasniť zásah do práva na ochranu osobnosti žalobcu v 1. rade, pretože s ním žije 13 rokov. Na pojednávaní ďalej právna zástupkyňa žalobcov opakovane poukázala na priebeh rokovania so žalovaným, ktoré sa uskutočnilo pred podaním žaloby. Považuje za absurdné, že práve právny zástupca žalovaného vytvára náklady. Ak niekto postupoval arogantne, je to práve zástupca žalovaného. Považuje za mimoriadne zarážajúce, že žalovaný tento spor zobral z Okresného súdu Pezinok. Zdôraznila, že klesli z požadovanej sumy 170 000 na 100 000 eur.

11. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní žiadal žalobu zamietnuť a žalovanému priznať nárok na náhradu trov konania. Ohľadom nároku na 50 000 eur vzniesol námietku premlčania, ohľadom účasti na rokovaní poukázal na ust. § 15 Obchodného zákonníka, podľa ktorého aj zamestnanci môžu konať v mene právnickej osoby. Pán N. na pojednávaní dňa 4.7.2018 povedal, že na svadbu bol pozvaný aj s manželkou a že rozvoz skončil okolo 7.30 ráno. Súhlasil so zastavením konania o žalobe žalobkyne v 2. rade, aj voči nej si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

12. Súd tu zhŕňa v priebehu konania zistený skutkový stav:

13. V konaní nebol spor o tom, že žalobca v 1. rade si u žalovaného objednal prepravu svadobčanov na svadbu a zo svadby v dňoch 30.5.2009 a 31.5.2009, ktorú žalovaný riadne nezabezpečil a nevykonal.

14. Z emailu žalobcu v 1. rade zo dňa 15.4.2009 mal súd preukázané, že žalobca v 1. v ňom žalovanému upresnil objednávku prepravy svadobčanov Autobusom Crossway 12,5, uviedol: „Autobus prosím pristaviť 30.5.2009 o 13:45 k Obecnému úradu v Červenom Hrádku preprava osôb do Topolčianok ku kostolu, kde autobus počká, kým skončí obrad. Následne odvezie svadobčanov k Hotelu Vion Zlaté Moravce. Potom môže odísť. Autobus prosím pristaviť o 3:00 k Hotelu Vion Zlaté Moravce, po nastúpení odvezie svadobčanov k OU Červený Hrádok, následne môže odísť. Je potrebné brať do úvahy možné čakania pri nastupovaní, skončení obradu....“ Na tento e-mail reagoval žalovaný prostredníctvom obchodného zástupcu oblasti Zlaté Moravce A. P. e-mailom z XX.X.XXXX, v ktorom uviedol, že objednávku na prepravu svadobných hostí na deň 30. a 31.5.2009 eviduje, predbežná cena prepravy je 95 eur vrátane DPH. Zálohu vo výške 90 eur je potrebné zaplatiť najneskôr do 22.5.2009 v pokladni na autobusovej stanici v Zlatých Moravciach. Z príjmového pokladničného dokladu žalovaného zo dňa 12.5.2009 bolo preukázané, že žalovaný prijal od žalobcu v 1. rade zálohu na prepravu svadobčanov v sume 90 eur.

15. V konaní nebol spor o tom, že žalovaný autobus k obecnému úradu v Červenom Hrádku nepristavil, čo spôsobilo zdržanie a posunutie programu svadobného dňa, pretože bolo nutné zabezpečiť iný spôsob prepravy svadobných hostí.

16. Ing. Zuzana H. v mene žalovaného zaslala žalobcovi v 1. rade dňa 10.6.2009 emailom ospravedlnenie, v ktorom uviedla, že ju veľmi mrzí, že sa s ním nemôže skontaktovať a ospravedlniť sa mu za nesplnenie objednávky na prepravu dňa 30.5.2009, chcela by žalobcu v 1. rade požiadať o osobné stretnutie, ktoré by bolo menej formálne, na ktorom by mu ponúkla osobné ospravedlnenie a

dohodli by sa na spôsobe kompenzácie. Tento email žalobca v 1. rade ešte v ten istý deň preposlal svojej právnej zástupkyňi s textom „Ahoj Monika, dnes mi zasa volali, zdvihla to kolegyňa a povedala, že nech napíšu mail...“

17. Listom zo dňa 9.6.2009 generálny riaditeľ žalovaného Ing Z. H. zaslal žalobcovi v 1. rade písomné ospravedlnenie za to, že spoločnosť žalovaného napriek objednávke žalobcu v 1. rade nezabezpečila pristavenie autobusu. Konštatuje, že došlo k zlyhaniu ľudského faktora hrubým zanedbaním pracovných povinností zodpovedných zamestnancov. Sú si vedomí toho, že týmto žalobcovi v 1. rade ako aj ostatným svadobným hosťom znepríjemnili deň, čo už nemôžu napraviť. Úprimne sa žalobcovi v 1. rade ospravedľujú a sú pripravení znášať dôsledky predmetnej záležitosti, ktorá as v dlhej histórii ich spoločnosti ešte nestala. Ako nepatrné zadostučinenie žalobcovi v 1. rade vracajú späť zaplatenú zálohu vo výške 90 eur a oznamujú mu, že rannú prepravu svadobčanov si nebudú fakturovať. Súčasne od žalobcu v 1. rade očakáva vyčíslenie ďalších nárokov na náhradu nákladov súvisiacich s nepristavením autobusu.

18. Právna zástupkyňa žalobcov v liste Uplatnenie práv a nárokov z prepravy objednávateľom nepravidelnej prepravy doručenom žalovanému dňa 27.11.2009 uplatnila v mene žalobcov u žalovaného nárok na náhradu ujmy vzniknutej v súvislosti s nepristavením autobusu pozostávajúcej z nákladov spojených s prípravou svadby, náhrady za stratu času v súvislosti s prípravou svadby a náhrady nemajetkovej ujmy v sume spolu 170 200 eur. V tomto liste podrobne popísala skutkové okolnosti svadobného dňa žalobcov ako aj okolnosti prípravy svadby a od žalovaného sa pod hrozbou iniciovania súdneho konania domáhala zaplatenia náhrady škody v sume 170 200 eur (5 127 445,20 Sk).

19. Zo zápisnice zo stretnutia konaného dňa 18.12.2009 za účasti Ing. Z.a H. - člena predstavenstva žalovaného, S. Z. - obchodného riaditeľa žalovaného, Z.. Dariny L. - právničky žalovaného, žalobcu v 1. rade a jeho právnej zástupkyne, predmetom ktorého je vysporiadanie práv a nárokov žalobcu v 1. rade , ktorý si u žalovaného podaním doručeným žalovanému osobne dňa 27.11.2009 uplatnil jemu vzniknutú ujmu spôsobenú žalovaným vyplýva, že Ing. Z. H. predniesol návrh na vysporiadanie vzniknutej ujmy, a to 3 300 eur s tým, aby žalobca v 1. rade tento návrh zväžil do 10.1.2010. Právna zástupkyňa žalobcu v 1. rade tento návrh jednoznačne odmietla ako mimoriadne nepatričný a nevyhovujúci.

20. Žalovaný v liste zo dňa 11.1.2010 adresovanom právnej zástupkyňi žalobcov uviedol, že k čiastočnej realizácii objednávky nedošlo jednoznačne pochybením zamestnancov žalovaného, táto skutočnosť ich veľmi mrzí, čo deklarovali aj v písomnom ospravedlnení zo dňa 9.6.2009. Za samozrejmu a minimálnu satisfakciu považujú vrátenie zloženej zálohy vo výške 90 eur . V súvislosti s ďalšími nárokmi žalobcov uviedol, že údajnú priamu škodu ako aj náhradu za stratu času nemôžu akceptovať, pretože sa nejedná o skutočnú škodu. Vyčíslenú majetkovú škodu považujú za neopodstatnenú. Po predložení relevantných dokladov (napr. preukázanie nákladov na prepravu na svadobný obrad) sú pripravení priamu škodu nahradiť.

21. Z výsluchu žalobcu v 1. rade na pojednávaní vyplynulo, že si u žalovaného objednal dopravu, pričom v uvedený svadobný deň mal prísť autobus žalovaného pre jeho hostí pred obecny úrad v Červenom Hrádku a odviesť ich do kostola v Topoľčiankach, kde sa mal o 14:30 uskutočniť sobáš. On so žalobkyňou v 2. rade bol v Topoľčiankach skôr, fotili sa v parku pri žrebčine a asi o 13:00 sa dozvedel z telefonátu, že autobus pre jeho hostí o 13:45 neprišiel. Bolo potrebné riešiť túto situáciu a zabezpečiť prevoz jeho 30-tich hostí z Červeného Hrádku do Topoľčianok. Ako posledné ho napadlo, že by pre hostí mohol ísť autobus SAD Prievidza, ktorý bol v tom čase na cete z Partizánskeho do Topoľčianok a tento autobus prišiel do Topoľčianok pred kostol o 14:00 hod. Požiadal vodiča, aby išiel pre jeho hostí do Červeného Hrádku, čo je asi 20 km a keďže vodič cestu nepoznal, poslal s ním aj ďalšieho vodiča s autom. Po fotení začalo pršať a on sa v parku so žalobkyňou v 2. rade nemal kam schovať. Medzi hosťami, ktorí im prišli do kostola zablahoželať bol aj jeho zamestnávateľ z Bratislavy, tento sa ho opýtal, či si svadbu rozmysleli, keď meškajú. Toto sa ho veľmi dotklo a bol nahnevaný. Keďže obrad sa nemohol začať o 14:30 ako bolo naplánované, kňaz bol nahnevaný, pred kostol prišli až o 15:10 hod, pričom mali dohodnuté, že kňaz príde pre nich pred kostol a privedie ich pred oltár. Kňaz keďže bol nahnevaný po nich pred kostol neprišiel, omša sa skrátila, obrad nemal taký priebeh, ako mal mať. Ďalší problém bol po obrade, kedy bolo treba okrem nich 58 svadobných hostí prepraviť do hotela VION v Zlatých Moravciach. Ich vodič odviezol najprv ich a následne sa vrátil pre zvyšných 12 hostí, čo spôsobilo meškanie. Z Topoľčianok do Zlatých Moraviec je asi 5 km. Všetci mali pokazenú náladu, keď animátor vyhlásil, že nasleduje tanec s

rodičmi, tak jeho rodičia tam neboli prítomní. Poslal ľudí hľadať mamu, nevedel, že práve telefonovala so zamestnancom žalovaného, aby zabezpečila prepravu pre hostí zo svadby, čo jej vyčítal a dostal sa do slovnej potýčky s mamou. So žalobkyňou v 2. rade spolu chodli 6 rokov, svadbu si plánovali viac ako rok, pripravovali pozvánky, navštevovali svadobné veľtrhy, ale priebeh svadby vôbec nebol podľa ich predstáv, chýbala tam nálada. Je kresťan katolík, druhú svadbu mať v kostole nemôže a táto svadba ani zďaleka perfektná nebola. Celkovo do svadby investovali asi 3 000 až 4 000 eur, kúpil si oblek Hugo Boss a keďže nemali jeho veľkosť, musel doň 10 kg schudnúť.

22. Žalobkyňa v 2. rade na pojednávaní vypovedala, že zabezpečovala prepravu jej hostí z Partizánskeho do Topoľčianok, kde sa mal uskutočniť svadobný obrad. Ona prišla skôr, pretože o 13:00 hod. sa so žalobcom v 1. rade fotili. Uprostred fotenia sa žalobca v 1. rade dozvedel, že pre hostí neprišiel autobus, preto začal vybavovať prepravu. Keď prepravu zabezpečil tak ako bolo povedané, ostali stáť v parku na daždi, pršalo jej na účes, ktorý jej kadernička tvorila 2 hodiny, ku kostolu prišli neskoro. Od svadby v kostole si sľubovala, že bude oveľa krajšia ako obyčajná svadba, mali o nej svoje predstavy, bolo dohodnuté, že do kostola ich privedie kňaz, keď však začal hrať svadobný pochod, kňaz pre nich neprišiel, hádzal na nich vražedné pohľady, videli, že je nahnevaný, obrad bol kratší než mal byť a po obrade sa museli ísť ospravedlniť, čo ich hnevalo a bolo dosť trápne. Následne boli na 2 až 3 svadbách u známych a sesterníc, pričom na každej bolo podotknuté, že dúfajú, že autobus im príde, nie ako im. V auguste 2015 boli na ďalšej svadbe u sesternice a aj ona sa jej spýtala, či ich svadbu už rozdýchali.

23. Svedok A. P. zamestnaný u žalovaného ako koordinátor dopravy na pojednávaní potvrdil, že žalobca v 1. rade mal objednaný autobus na svadbu, na ktorú tento autobus nebol pripravený, pretože nastala chyba v komunikácii medzi obchodnou zástupkyňou a dispečermi a dispečer následne autobus na svadbu neposlal. Pristavenie autobusu v prípade, že je autobus riadne pripravený prebieha tak, že obchodná zástupkyňa preberie objednávku od objednávateľa, zaeviduje ju do systému, odovzdá dispečerovi, ktorý vybaví vodiča dokladmi a pošlú ho autobusom na objednané miesto. Obchodná zástupkyňa od žalobcu v 1. rade prijala objednávku vo forme elektronického formuláru. V prípade, že sa niečo takéto stane, objednávateľ môže telefonicky zavolať žalovanému a pošle sa na miesto náhradný vodič. V tomto prípade sa žalobcovia na pevnú linku žalovaného nedovolali preto, lebo ju v sobotu nemal kto zdvihnúť. Momentálne na predchádzanie takýmto situáciám už majú zavedený systém, ktorý zabezpečuje aj to, aby sa takýto problém čo najskôr odstránil.

24. Svedok I. S., otec žalobcu v 1. rade uviedol, že má len jedného syna, preto svadbu dôkladne pripravovali a mala prebehnúť tak, ako to na svadbe chodí. Autobus mal byť pristavený o 13:30 hod. Keď bolo 5 minút po 13:30 začal mať zlý pocit, volali na číslo, ktoré mal žalovaný uverejnené, telefón však nikto nezdvíhal. Žiadny iný kontakt nepoznali, preto sa spojil so žalobcom v 1. rade a dohodli sa, že pre nich príde autobus, ktorý prišiel z Partizánskeho do Topoľčianok pre rodinu nevesty. Tento autobus kým prišiel z Topoľčianok do Červeného Hrádku je to 17 km, ešte aj blúdil, kým ich našiel, všetko sa tým pádom poposúvalo. Kňaz, ktorý ich mal čakať pred kostolom, ich nečakal. Pripadalo mu to ako mimo reality. V ten deň bol ešte aj lejak, keďže autobus nebol pripravený včas, všetko sa posunulo, prišli neskoro do hotela. Mladomanželské sólo malo byť na začiatku svadby, a keďže s manželkou riešil otázku, kto príde pre hostí, s jeho synom počas sóla nemohla matka tancovať. Boli z toho v strese, až v takom, že do 23:00 hod zabudol rozložiť pálené, že na stole nie je pálené ho museli hostia upozorniť, za čo sa veľmi hanbil. Svadbu mali nacytánú tak, aby všetko klaplo a týmto sa to pokazilo. V obci sa po svadbe našli takí podpichovači, ktorí mu pripomínali, že autobus neprišiel včas.

25. Svedkyňa H. S.ová na pojednávaní uviedla, že v deň svadby do kultúrneho domu prichádzali hostia a o 13:45 mal prísť autobus žalovaného, pričom chystali pohostenie aj pre vodiča. Keď autobus neprišiel ani pred 14:00 hod, volali na všetky zverejnené čísla, ale nikto telefón nedvíhal. Keď už bolo veľa hodín, volala žalobcovi v 1. rade a on potom zorganizoval autobus z Partizánskeho. Mala od začiatku pokazenú svadbu, sadla si na zlé miesto v kostole. Ku nej si potom prisadol aj jej manžel, a vôbec nesedeli pri ich rodine, čo si všimla až na videu a tiež ženích a nevesta nečítali prvé a druhé čítanie, čítalo to malé dievča, asi na to zabudli. V hoteli meškali, bol prípitok, podávalo sa predjedlo. Telefonovala s p. P. om, ale pre hluk a hudbu nič nepočula, preto zišla o poschodie nižšie, kde sa jej p. P. začal v telefóne ospravedlňovať, hovoril, že ľudí zo svadby odvezú, slovo dodržal a ráno o 4:00 autobus prišiel. Bola to ale pokazená svadba. Človek robí jednu svadbu, vynakladá na to všetko a niekto mu ju pokazí. Keď sa vrátila späť na poschodie, už ju hľadali, pretože mala ísť so synom tancovať. Syn jej vyčítal, že kde behala, že on ostal na parkete sám ako sirota. Mali nepríjemný rozhovor, až sa rozplakala. Bolo to celé pokazené.

Následne do roboty prišiel za ňou p. P., ktorý sa jej ospravedlnil a vracal jej peniaze za objednávku, tieto si nezobrala, boli to synove peniaze. Na druhý deň prišla za ňou mladá pani z Veolie, že ju poslal pán riaditeľ, aby sa ospravedlnila. Pýtala sa jej, akú finančnú odmenu chce, že ona to uhradí, že je za to zodpovedná, odkázala ju na syna.

26. Svedok O. P. sa na pojednávaní vyjadril, že on zabezpečoval autobus pre nevestu, zaplatil autobus v Partizánskom, tento autobus pre ich hostí prešiel. Zaviezol ľudí pri kostol v Topoľčiankach, bolo sychravé počasie, prišli tam s malou rezervou a tesne pred tým, ako tam prišli, mu volala dcéra, že zaťovej rodine neprišiel autobus. Požiadal preto ich šoféra, aby išiel do Červeného Hrádku pre rodinu zaťa, zať poskytol auto, ktoré navigovalo vodiča autobusu do Červeného Hrádku. Tam sa pred kultúrnym domom naložila rodina. Jeho rodina zatiaľ čakala pred kostolom. Farár medzitým párkrát vyšiel von, po svadbe farár nevypravil mladomanželov pred kostol, bol nervózny. Ich autobus sa musel 2x otočiť do Vionu, aby sa tam obe rodiny dostali. V hoteli tiež boli nervózni, čakala ich pani s rozbíjaním taniera, keď začala svadba a keď sa najedli, mal prísť tanec, pričom tancoval len on s manželkou, zaťova mama tam nebola a keď sa vrátila, zať na ňu vystúpil, vyčítal jej, že kde bola. Nevedel, že ona telefonovala v súvislosti s odvozom hostí ho svadby. Mama zaťa sa potom rozplakala, všetko na svadbe sa poposúvalo. Nebolo to také, aké to malo byť. On ľuďom zakázal prísť na autách, aby sa mohli zabávať. Aj po svadbe pri ďalších svadbách z rodiny sa ho pýtali a rozprávali si ľudia, že hádam to nedopadne tak, ako na svadbe u žalobcov.

27. Svedkyňa Eva P.ová, matka žalobkyne v 2. rade vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že v Topoľčiankach čakali aj s ich hosťami pred kostolom, farár vyšiel von, pýtal sa čo sa robí, pretože už prišla hodina, kedy sa mala konať svadba. Dcéra povedala, že pre rodinu zaťa neprišiel autobus. Ich časť rodiny musela z autobusu vystúpiť, hoci pršalo a ich autobus potom išiel zobrať hostí zaťa. Všetci už boli nervózni, vrátane farára, ktorý mal ďalší sobáš po žalobcoch, farár mal mladých doviesť až k oltáru, nedoviedol ich, všetko bolo chaotické. Do hotela Vion išli na 2x, aj tam ich už čakali. Keď sa malo tancovať, na parket prišla len ona a manžel. Rodičia zaťa tam neboli a keď sa vrátili, povedali, že mama bola telefonovať. Na svadbe vládla nervozita, ktorá sa niesla na celou oslavu.

28. Svedkyňa Mgr. Jany H. H. na pojednávaní uviedla, že na svadbe bola svedkyňa nevesty, je to jej dobrá kamarátka, s ktorou vyrastala, pomáhala jej aj s organizáciou a prípravou svadby. Ona mala tiež v roku 2015 svadbu. Nevestina strana išla na svadbu od Partizánskeho autobusu, čakali na ženícha, následne nastúpili do autobusu naspäť a vrátili sa do Červeného Hrádku. Atmosféra bola napätá, nevie, či vôbec mal každý kde sedieť. Na svadbu prišli s oneskorením 40 min až 1 hod. Bolo chladno, svadobčania postávali. Kňaz bol tiež nie nadšený pre časový sklz, ktorý bol spôsobený. Ďalší rušivý moment bol svadobný tanec. Čudovali sa, prečo neprišla aj ženíchova strana, ktorá sa pridala až neskôr. Bolo to zvláštne, napäté. Každý chce mať dokonalú svadbu, napätie na strane hostí ženícha bolo aj neskôr, pretože ľudia nevedeli, či sa vôbec dostanú domov. Nič podobné na svadbe odvtedy nezažila, bola upozornená, aby si dala na takéto spoločnosti pozor.

29. Svedok Ing. Ľudovít H. k udalostiam zo svadobného dňa vypovedal, že približne o 13.30 hod. mali nastupovať do autobusu, autobus však neprichádzal. Telefonoval kamarátovi, ktorý pracuje na bývalom ČSAD a požiadal ho, aby zistil, čo sa deje. Ten mu oznámil, že zistil, že autobus nejaká pani zabudla posunúť ďalej. Na autobus čakali asi 45 min. až 1 hod., celé to bolo veľmi stresujúce, nakoniec ich zobral autobus druhej strany. Veľkú časť svadby strávili telefonovaním, on dával telefón aj svadobným rodičom, aby sa oni dohodli na týchto veciach. Počas svadby sa dohodli, že príde náhradný šofér, ktorý ich zoberie domov a tento ich domov aj zobral.

30. Svedok Marcel N. na pojednávaní uviedol, že je priateľom žalobcu, na svadbu bol pozvaný aj s manželkou. Žalobca ho zároveň požiadal, aby robil šoféra. Žalobcu už počas svadobného dňa vozil na fotenie, obrad a veci okolo svadby. Potom išli na slávnostnú oslavu, tu sa zabával a keď bolo treba niekoho z hostí odviezť domov, zobral ich domov. Celkom dobre sa zabával až cca do 1.00 hod v noci, potom už rozvážal hostí. Pamätá sa, že mali nejaké problémy s autobusom, preto musel viac voziť. Bol spotený, prechladol a seklo mu v krížoch. S rozvozmi skončil okolo 7.30 ráno. Doplnil, že keď viezol žalobcu s mamou, pochytili sa, vznikla tam nejaká trenica kvôli autobusu.

31. Ing. Rudolf G. na pojednávaní vypovedal, že bol na svadbu pozvaný žalobcom aj s partnerkou. Je spolužiakom žalobcu v 1. rade z vysokej školy, na svadbe iných ľudí nepoznal. Prišiel autom z Bratislavy, hoci si myslel, že mešká, po príchode na svadbu si uvedomil, že nebude posledný. S partnerkou si sadli

do kostola a čakali, čo sa bude diať. Jedna strana chýbala, všetci boli ticho, sedeli ako „dubáčikovia.“ Videl podráždeného farára, ktorý bol nervózny a rozhadzoval rukami. Oslovil jednu pani, či je tu správne. Tá mu povedala, že nevie, čo sa deje. Čakali a zisťovali, čo sa deje. Ľudia vybiehali von z kostola. Bolo zima, išiel do auta po deku pre priateľku a staršie panie. Po minimálne jednej hodine prišla druhá strana. Nevie, či bol farár až taký podráždený, no videl, že komunikácia nefunguje. Farár rýchlo poslal nevestu a ženícha dovnútra bez toho, aby to celé prebehlo slávnostným a tradičným spôsobom. Nevesta aj ženích prišli nevie odkiaľ peši, boli celý umocení. Všetko prebehlo veľmi rýchlo, atmosféra bola veľmi nepríjemná. Potom čakali na odvoz do hotela, kde sa pokračovalo. Aj tu prebehlo všetko veľmi rýchlo, tradície sa upravovali, každý sa ponáhlal, celé to bolo hektické. Problém mali aj so stravou, ktorá sa musela upravovať, aby sa všetko stihlo. Ešte si pamätá, že všetci starí boli vonku a telefonovali a všetko riešili. Nevedeli urobiť ani jednu fotku šťastnej rodiny.

32. Podľa článku 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

33. Podľa článku 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

34. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

35. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

36. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

37. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

38. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

39. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) žalobca môže vziať žalobu späť.

40. Podľa § 145 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

41. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

42. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa v 2. rade vzala žalobu v celom rozsahu späť, zároveň žalovaný súhlasil so zastavením konania vo vzťahu k nej, súd rešpektujúc dispozičné právo žalobkyne v 2. rade so žalobou, konanie o jej žalobe voči žalovanému zastavil.

43. Právny poriadok Slovenskej republiky priznáva každej fyzickej osobe tzv. osobnostné práva spočívajúce v možnosti v súlade so svojou vôľou rozvíjať a naplňovať svoje materiálne a duševné potreby, uplatňovať sa v súkromí alebo verejne, v spoločnosti, pracovne či v rodine so svojou jedinečnou osobnosťou voči ostatným subjektom s rovnakými osobnostnými právami. Práva na ochranu osobnosti prináležia každej fyzickej osobe. Tieto práva sú právnym poriadkom nielen uznané, ale aj chránené pred neoprávnenými zásahmi. Právo na ochranu osobnosti, ako základné ľudské právo, je garantované článkom 19 Ústavy, pričom podrobnejšie je tento článok vykonaný ustanoveniami Občianskeho zákonníka. V §11 Občiansky zákonník deklaruje vo všeobecnosti právo fyzickej osoby na

ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Výpočet jednotlivých zákonom chránených zložiek osobnosti je tu uvedený príkladom, tieto jednotlivé čiastkové zložky ochrany osobnosti je však potrebné rozlišovať a prípadný zásah, ich porušenie je nutné posudzovať samostatne vo vzťahu ku každej zložke osobitne. Súd prvej inštancie na tomto mieste poukazuje na zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu v tomto spore, ktoré je pre súd prvej inštancie záväzné. V zmysle v ňom vyjadreného právneho záveru už žaloba na ochranu osobnosti musí obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností tak, aby bolo zrejmé, akým skutkom došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu a ktoré z čiastkových zložiek osobnosti žalobcu boli takto dotknuté. Odvolací súd ďalej pripomenul, že v civilnom konaní sa uplatňuje prejednáca zásada, strany sporu majú povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, teda sú povinné rozhodné skutočnosti tvrdiť a tieto dôkazmi aj preukazovať pod následkom straty sporu v prípade nesplnenia uvedených povinností. Zdôraznil tiež, že ust. § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch podmieňuje výslovne znížením dôstojnosti alebo vážnosti fyzickej osoby v spoločnosti v značnej miere.

44. Po opätovnom vyhodnotení dokazovania v kontexte právnych záverov vyslovených odvolacím súdom dospel súd prvej inštancie k záveru, že z podanej žaloby a ani z ďalších vyjadrení žalobcov nevyplýva taký popis skutkových okolností tohto sporu, z ktorého by vyplynulo porušenie konkrétnych práv na ochranu osobnosti žalobcov žalovaným. Z vykonaného dokazovania tiež nevyplývalo zníženie dôstojnosti alebo vážnosti žalobcov v spoločnosti v značnej miere.

45. Žalobcovia sa v tomto konaní domáhali zaplataenia peňažnej sankcie titulom porušenia ich práv na ochranu osobnosti, ktoré mal spôsobiť žalovaný tým, že nedodrжал zmluvný záväzok zabezpečiť prevoz svadobných hostí žalobcov z určeného miesta do kostola a následne ich odvoz z kostola na miesto konania svadobnej hostiny. V podanej žalobe ako aj v priebehu konania žalobcovia popísali skutkové okolnosti priebehu svadobného dňa, ako aj udalosti, ktoré sa stali v nasledujúci týždeň. Jednoznačne však neozrejmili, ako konkrétne mali byť ich jednotlivé osobnostné práva porušené. V nadväznosti na pochybenie žalovaného žalobcovia poukázali na niekoľko skutočností, ktoré im ich svadobný deň znepríjemnili, resp. spôsobili, že nebol taký idylický ako si ho zrejme predstavovali a vysnívali. Z týchto následných „nezdarov“ žalobcovia spomínali nasledovné: Žalobcovia poukázali na zlé náladu kňaza, ktorý nevyšiel pred kostol po snúbencov a nedoviedol ich k oltáru. Žalobca v 1. rade si musel vypočuť od predsedu predstavenstva svojho zamestnávateľa narážku, že si svadbu rozmyslel. Pracovník žalovaného telefonoval s matkou žalobcu v 1. rade práve vtedy, kedy tvorca zábavného programu nečakane ohlásil prvý tanec novomanželov, preto žalobca v 1. rade nemal s kým tancovať. Žalobca v 1. rade mal mať slovnú potýčku so svojou matkou, z čoho bola ona potom smutná. Svadba prebehla nedôstojne. Hostia celý čas na svadbe riešili ako sa zo svadby dostať domov. Žalobcovia boli vystavení pocitom bezmocnosti, hanby, ohovárania a posmechu. Žalobcom bolo znemožnené slávnostným spôsobom a dôstojne uzavrieť manželstvo. Celá udalosť sa mala stať predmetom debát, špekulácií, klebiet, ohováraní, hľadání dôvodov, pre ktoré žalobcu v 1. rade „boží“ trest postihol. Žalobca v 1. rade si nemohol uchovať príjemné spomienky na uzavretie manželstva a nemohli byť realizované jeho predstavy o udalostiach súvisiacich s uzavretím manželstva. Ďalej sa stalo, že otec žalobkyne v 2. rade zabudol ponalievať pálené, žalobcovia pri fotení zmokli, hosťom bola pri čakaní na autobus zima. Súd dospel k záveru, že aj napriek preukázaniu pochybenia na strane žalovaného spočívajúceho v nepristavení autobusu na dojednané miesto, z týchto ďalších problémov nie je možné vyvodiť, že ich spôsobil žalovaný a už vôbec nie je možné dospieť k záveru, že je za ne zodpovedný.

46. Pre vznik občianskoprávnej zodpovednosti žalovaného za zásah do osobnosti žalobcov sa vyžaduje splnenie zákonných predpokladov. Prvým predpokladom je existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu a ktorý spočíva v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite. V zmysle druhého predpokladu musí ísť o zásah neoprávnený a tretím predpokladom je preukázanie príčinnej súvislosti medzi oboma uvedenými predpokladmi. Občianskoprávna ochrana osobnosti je zodpovednosťou objektívnou, zavinenie alebo úmysel nie sú pre vznik zodpovednosti potrebné. V konaniach vo veciach ochrany osobnosti platí, že dôkazné bremeno nesie žalobca, teda osoba, ktorá tvrdí, že jej bola spôsobená nemateriálna ujma neoprávneným zásahom. Žalobca teda musí dokázať existenciu zásahu, to znamená, že k určitému konaniu, ktoré je zásahom do práv žalobcu, skutočne došlo, ako aj už spomenutú súvislosť medzi zásahom a vzniknutou škodou.

47. V súdnej veci nebol spor o tom, že žalovaný svoj zmluvný záväzok nedodrжал, teda porušil svoju povinnosť, čo je prvým predpokladom pre vznik zodpovednosti. Možno konštatovať, že tento prvý zodpovednostný predpoklad bol v konaní preukázaný. Druhým predpokladom vyžadovaným na založenie zodpovednosti je ujma na chránenej zložke osobnosti človeka, pričom pre vznik oprávnenia na náhradu nemajetkovej ujmy je nutné preukázať, že dôstojnosť žalobcov alebo ich vážnosť v spoločnosti bola znížená v značnej miere. Zníženie dôstojnosti žalobcov v značnej miere v konaní preukázané nebolo. Za toto nie je možné považovať, že žalobcov kňaz neodviedol k oltáru, ani tú skutočnosť, že žalobca v 1. rade nemal s kým tancovať prvý tanec novomanželov. Žalobca v 1. rade sa možno pri týchto udalostiach cítil nepríjemne, k značnému zníženiu dôstojnosti žalobcu v 1. rade však takýmto spôsobom nedošlo. Tieto udalosti navyše postrádajú priamu príčinnú súvislosť s konaním žalovaného (tretí predpoklad pre vznik jeho zodpovednosti). Žalovaného podľa názoru súdu nie je možné obviňovať zo všetkých nezdarov spojených s priebehom svadby. Je potrebné pripomenúť, že pochybenie žalovaného spočívalo v nepristavení autobusu na dohodnuté miesto v dohodnutý čas. Žalovaný nezapríčinil, že matka žalobcu v 1. rade sa v čase spomínaného tanca nenachádzala na parkete, žalovaný nespôsobil, že kňaz snúbencov neodviedol k oltáru a nezapríčinil ani to, že žalovaný v 1. rade sa dostal do konfliktu so svojou vlastnou matkou. Súd nemal preukázaný ani nedôstojný priebeh svadby. Z dokazovania vyplynulo, že svadba ako aj svadobná hostina riadne prebehli, hoci s časovým sklzom, čo potvrdil aj svedok N., ktorý uviedol, že sa na svadbe celkom dobre zabával až do 1 hodiny v noci, potom robil rozvozy hostí. Je zarážajúce, že žalobcovia spochybňujú jeho výpoveď a tvrdia, že on sa na svadbe zabávať nemohol, keďže bol na svadbu pozvaný ako šofér. Podľa názoru súdu nie je vylúčené, že aj osoba známeho (mimočodom pozvaného na svadbu spolu s manželkou) sa mohla na svadbe zabaviť, čo je len ďalším dôkazom o tom, že svadba nebola celkom nevydarená. Žalobcovia spochybňujú výpoveď svedka Sýkora aj v tej časti, kde uvádza, že s rozvozmi skončil o 7:30 hod., pričom podľa žalobcov poslední hostia zo svadby odišli o 5:40 hod. Súd nepovažoval za podstatné objasňovať bližšie čas odchodu posledného z pozvaných hostí a vyjadruje presvedčenie, že aj pokiaľ poslední hostia odišli zo svadby okolo 5:40 ráno, zrejme zábava na svadbe nebola až také zlá, ako to žalobcovia prezentujú. Žalobcovia ďalej v žalobe, v priebehu konania ako aj fotografiami preukazovali, že žalobca v 1. rade počas svadby a fotenia telefonoval a riešil záležitosti ohľadom prevozu hostí. Túto skutočnosť tiež nie je možné chápať ako nejakú závažnú ujmu, ktorá mu v súvislosti s porušením záväzku žalovaného vznikla. Svadobná hostina predsa trvala niekoľko hodín a je pre súd nepredstaviteľné, aby niekto počas celej svadobnej hostiny riešil záležitosti ohľadom odvozu hostí zo svadby. Aj za situácie, že žalobca v 1. rade by bol kontaktovaný zamestnancom žalovaného práve počas svadobného tanca, prípadne v inom čase, kedy nevedel práve uskutočniť telefonický hovor, nemusel predsa telefón zdvihnúť hneď a mohol zavolať naspäť neskôr. Pre súd je ďalej ťažko predstaviteľná aj tá skutočnosť, aby sa veľká časť svadobných hostí na svadbe nezabávala, pretože mala obavy o to, ako sa dostane zo svadby domov. Podľa názoru súdu idú ľudia na svadbu s úmyslom osláviť tento významný deň v živote ich rodinného príslušníka či známeho, spravidla sú dobre naladení a majú záujem sa baviť. Pokiaľ si niekto nechá pokaziť takýto deň len preto, že sa bojí, ako sa dostane domov a stále nad uvedeným premýšľa, namiesto toho, aby niečo vymyslel, je to na ťarchu každého jednotlivca a je to potom jeho osobný problém. Dopravu osôb zo svadby mohli žalobcovia, prípadne niekto iný z rodiny riešiť zabezpečením iného spôsobu prepravy, napríklad objednaním taxíkov, prípadne sa pokúsiť kontaktovať iného dopravcu či známych a následne od žalovaného požadovať náhradu nákladov s tým spojených. Po zabezpečení alternatívneho spôsobu prepravy mohli rodinu o tomto informovať a obavy by vymizli. Súd nemal preukázané ani zníženie vážnosti osôb žalobcov v spoločnosti v značnej miere. Takéto zníženie vážnosti žalobcov v spoločnosti nepreukazuje ani jedna z popísaných skutkových okolností. Všetky osoby zúčastnené na svadbe od začiatku vedeli, že to bol práve žalovaný, kto pochybil a spôsobil omeškanie s programom svadby. Ak niekto na adresu žalobcu v 1. rade aj vyslovil uštipačnú poznámku, zrejme ju myslel len v rovine žartu a nie vážne. Pre súd je ťažko predstaviteľné tiež to, aby niekto len z vyššie uvedených dôvodov stratil pred svojou rodinou a známymi vážnosť, rodina by na neho hľadela ako na menejcenného či neschopného. Takéto niečo v konaní preukázané nebolo.

48. V konaní nebolo sporné, že žalovaný si nespĺnil povinnosť pristaviť autobus k Obecnému úradu v Červenom Hrádku dňa 30.5.2009 o 13:45 hod. a zabezpečiť odvoz svadobčanov, na ktorú sa vo vzťahu k žalobcovi v 1. rade zaviazal. Nesplnenie povinnosti žalovaný v priebehu celého konania nenamietal, naopak, pochybenie si priznal, žalobcom sa aj ospravedlnil. Túto skutočnosť síce právna zástupkyňa žalobcov namietala, avšak neopodstatnene. Z listinných dôkazov, ktoré ona sama súdu predložila, mal súd preukázané, že zamestnankyňa žalovaného Ing. Zuzana H. sa ešte pred začatím súdneho konania pokúšala so žalobcom v 1. rade spojiť, avšak neúspešne, preto mu napísala e-mail, kde žalobcu v 1. rade

dokonca žiadala o osobné stretnutie, na ktorom by mohli dohodnúť spôsob kompenzácie. Skutočnosť, že žalovaný si priznal pochybenie a usiloval sa o nápravu je preukázaná aj z emailu právničky žalovaného Z. Dariny L., ktorá právnu zástupkyňu žalobcov pozvala na osobné stretnutie za účelom dojednaní usporiadania celej záležitosti. Žalobcom sa v liste zo dňa 9.6.2010 ospravedlnil aj generálny riaditeľ žalovaného Ing. Z. H., ktorý vyjadril ochotu vec riešiť a znášať dôsledky spojené so zanedbaním ich povinností. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že žalovaný si pochybenie priznal a podľa názoru súdu sa správal nanajvyšš férovo a korektne, bol ochotní žalobcom vrátiť zloženú zálohu, neúčtovať si od nich žiadnu sumu za vykonanie prepravy svadobčanov a ich odvoz domov po skončení svadby, dokonca im ponúkol ako satisfakciu zaplataenie sumy vo výške 100 000 Sk. To, že uvedenú skutočnosť si žalobca v 1. rade a jeho právna zástupkyňa zle vysvetlili (že malo ísť o sumu 100 000 eur a nie Sk) podľa názoru súdu nie je potrebné ďalej viac analyzovať a špekulovať nad tým, pretože ešte na tom istom rokovaní dňa 18.12.2009 bola vec medzi stranami objasnená a zástupcovia žalovaného žalobcovi v 1. rade a jeho právnej zástupkyňi jednoznačne vysvetlili, že mu ponúkli sumu 100 000 Sk. Pretože právnej zástupkyňi žalobcov sa táto suma javila ako nedostatočná, žalobcovia sa so žalovaným mimosúdne nedohodli.

49. K námietke žalobcov o konaní v mene žalovaného prostredníctvom iných osôb ako tých, ktorí sú ako štatutárny orgán žalovaného zapísaný v obchodnom registri, súd uvádza, že mu je známe, že žalovaný je spoločnosťou s väčším počtom zamestnancov a je celkom bežné, pokiaľ jednotlivé úlohy v rámci spoločnosti vykonávajú aj iné osoby ako práve štatutárny orgán (predseda či členovia predstavenstva), prípadne prokurista spoločnosti, a to ako zamestnanci spoločnosti či osoby oprávnené spoločnosť zastupovať na základe plnomocenstva alebo iného právneho úkonu. Takýmito osobami sú aj osoby poverené určitou činnosťou pri prevádzkovaní podniku (§ 15 Obchodného zákonníka), ktoré môžu za podnikateľa (žalovaného) konať aj bez plnej moci. Pokiaľ sa určité konkrétne osoby s cieľom vec mimosúdne doriešiť, zúčastnili v mene žalovaného mimosúdneho rokovania, súd nemá pochybnosti o tom, že išlo o osoby oprávnené v mene žalovaného konať či už na základe podnikového zmocnenia (§ 15 Obchodného zákonníka), pracovnej zmluvy, prípadne plnomocenstva.

50. Ako už súd uviedol v predchádzajúcom rozhodnutí, považoval za podstatný práve postoj žalobcov k riešeniu situácie, ktorá nastala. To, že žalovaný si nesplnil svoj záväzok autobus riadne a včas na dojednané miesto pristaviť a odvoz svadobčanov zabezpečiť, bolo jednoznačne preukázané. Ďalšie skutočnosti, ktoré neskôr v priebehu svadobného dňa nastali, však žalovaný už nijako neovplyvnil, a preto za ne nie je ani zodpovedný. Rovnako žalovaný nie je zodpovedný za pokazenú náladu žalobcov a za ich subjektívne pocity vnímania svadby ako nevydarenej. Súd opäť zdôrazňuje, že sled nepriaznivých udalostí mohli ovplyvniť samotní žalobcovia. Namiesto vyčkávania na autobus mohli žalobcovia zabezpečiť odvoz prostredníctvom taxislužby, osobe zodpovednej za priebeh svadobného obradu a programu mohli dať pokyn na úpravu jednotlivých bodov programu v nadväznosti na vzniknutý časový sklz a tiež mohli svadobčanom oznámiť, že omeškanie je spôsobené porušením povinností tretieho subjektu, za ktoré oni nezodpovedajú a možno by sa potom nemuseli hanbiť za to, že jednotlivé udalosti mali časový sklz a nestihlo sa všetko tak, ako bolo naplánované. Svadba je v živote človeka dôležitou udalosťou. Tak nevesta ako aj ženich často chcú aby to bol jeden z „najkrajších dní v ich živote“, samotnej udalosti nezriedka predchádzajú niekoľkokomesačné prípravy, je potrebné zorganizovať množstvo vecí. Pri takejto organizácii je úplne bežné, že sa niečo nepodarí uskutočniť tak, ako si to novomanželia predstavujú a vyskytne sa nejaký problém. V takomto prípade, je potrebné, aby bol problém vyriešený a odstránený a pokiaľ k nemu už došlo, je celkom zbytočné sa nad ním opakovane zamýšľať a pripomínať si ho. Je na každom človeku, ako sa k vnímaniu hocijakej nepríjemnosti postaví, či si ju bude donekonečna pripomínať alebo sa nad ňou povznesenie, príjme veci tak ako sa stali, či dokonca zdánlivo závažný problém zmení na vtipnú situáciu. Súd opakovane uvádza, že nemal preukázané splnenie podmienok pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorej zaplataenia sa žalobca v 1. rade podanou žalobou domáha. Pokiaľ žalobcovia subjektívne vnímajú, že došlo k zníženiu ich dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti, sú to ich subjektívne pocity, objektívne tieto skutočnosti preukázané neboli. Súd preto žalobu žalobcu v 1. rade zamietol.

51. Pre úplnosť súd uvádza, že na poslednom pojednávaní zamietol návrh žalobcu v 1. rade, aby bola v konaní vypočutá v procesnom postavení svedkyne manželka žalobcu v 1. rade (ktorá v tomto konaní vystupuje ako žalobkyňa v 2. rade), pretože jej výsluch považoval za nevhodný. Žalobkyňa v 2. rade už v tomto konaní o okolnostiach svadobného dňa vypovedala. Hoci nie v pozícii svedka ale ako strana sporu, no podľa názoru súdu uviedla všetky podstatné okolnosti svadobného dňa. Dôvodom zamietnutia

návrhu na vykonanie dokazovania výsluchom žalobkyne v 2. rade bola i tá skutočnosť, že tento návrh žalobca v 1. rade neuplatnil už skôr, hoci tak mohol urobiť. Súd prvej inštancie pripomína, že pri doručení zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu stranám sporu umožnil sa vo veci vyjadriť, strany sporu mali možnosť navrhnuť súdu dôkazy, ktoré chceli vykonať. Po vrátení veci súdu prvej inštancie sa vo veci vyjadril len žalovaný, žalobcovia sa nevyjadrili, neuviedli, že žiadajú vykonať ďalšie dôkazy. Právna zástupkyňa žalobcov na nasledujúcom pojednávaní ospravedlňovala nenavrnutie tohto dôkazu skôr tým, že si chcela najprv vypočuť predbežné právne posúdenie súdu a návrhy na doplnenie dokazovania uviesť až následne. Tento jej argument súd považuje za nedôvodný a v rozpore s ustanoveniami CSP. Po zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie mali strany sporu nepochybne možnosť prečítať si právny názor odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení, z ktorého je súd prvej inštancie povinný vychádzať a v nadväznosti naň uviesť ďalšie tvrdenia, prípadne navrhnuť súdu vykonanie dôkazov.

52. Za bezvýznamnú považoval súd aj námietku žalobcov o tom, že „žalovaný zobral tento spor z Okresného súdu Pezinok“, teda vzniesol pri svojom prvom úkone námietku miestnej nepríslušnosti. Príslušnosť súdov na prejednanie konkrétnych sporov vyplýva z ustanovení CSP (predtým OSP). Ustanovenia o miestnej príslušnosti určujú, ktorý zo súdov prvej inštancie, t. j. ktorý konkrétny súd zo všetkých vecne príslušných súdov je mieste príslušným vec prejednať a rozhodnúť. Prejednanie sporu príslušným súdom je jednou zo základných podmienok konania, pričom miestna príslušnosť je mnohoročnou právnou teóriou považovanou za jednu z podmienok, ktorých nedostatok je zhojiteľný (uskutočnením konania) i nepríslušným súdom, či, presnejšie, už začatím konania vo veci v spojení s nevyužitím možnosti namietania príslušnosti, a to oprávneným účastníkom pri jeho prvom úkone. V danej veci žalovaný pri prvom procesnom úkone namietol miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Pezinok, na ktorý bola žaloba podaná, preto bol spis podľa § 105 ods. 2 OSP postúpený na Okresný súd Nitra. Uvedený postup je v súlade s ustanoveniami procesných predpisov upravujúcich civilné sporové konanie, námietka žalobcov v súvislosti s postúpením spisu je preto celkom nedôvodná.

53. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

54. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

55. O náhrade trov žalovaného voči žalobcovi v 1. rade súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol voči žalobcovi v 1. rade plne úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (100 %). Vo vzťahu k žalobkyňi v 2. rade súd nárok na náhradu trov konania posudzoval v zmysle zásady procesnej zodpovednosti za zavinenie zastavenia konania. Žalobkyňa v 2. rade vzala žalobu voči žalovanému v celom rozsahu späť bez udania dôvodu, možno preto konštatovať, že zavinila, že konanie bolo zastavené, nárok na náhradu trov konania preto súd priznal žalovanému. Strany sporu v priebehu konania nenavrhli a ani súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by mal prípadne postupovať podľa § 257 CSP a náhradu trov konania žalovanému nepriznať.

56. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.